

PINTURA

Albinyana convoca el 13è concurs de Pintura Ràpida per al diumenge 21 d'agost

La inscripció és lliure i només cal fer la inscripció el mateix dia, de 9 a 10 del matí, a la plaça Major. El tema i la tècnica són lliures però cal presentar les obres en suport rígid amb bas-

tidor o bé adherides amb una cartolina gruixuda i la mida no pot ser inferior a 10 F ni superior a 30 F. Hi haurà premis en metàl·lic. Per a més informació podeu trucar al 977 68 78 18.

CULTURA

LLIBRES

Carmen Gallego Cruz

Un laberint venecià

La diferència en el mapa dels afectes d'una adolescent i una adulta és que la primera mira enfora perquè encara no es reconeix, li calen camí i experiències, tot ha de ser degustat

en el mateix moment, tot viscut no gaire lluny de demà, però alhora res no es paladeja perquè quan arriba ja apareixen nous desigs i altres patiments. Quan una esdevé adulta s'adona que mirar s'ha de fer cap endins, on apareix l'autèntica mirada, no la dels edificis i l'harmonia de les seves formes, no sols la finestra amagada que pot ocultar una histò-

ria, sinó adonar-nos de la bellesa que nosaltres també som perquè podem compartir amb autèntic amor la nostra experiència amb la ciutat.

Venècia, ens diu Marina, no és qualsevol ciutat. És l'arnès necessari per deixar de buscar, perquè representa la fi de totes les recerques i de totes les trobades, perquè la seva màgia no es troba enlloc més.

Cada *calle*, *campo*, *campiello*, ressona en nosaltres perquè es tracta de vertadera bellesa. Representa la voluntat de poder de Shopenhauer, que sols podem acaronar quan hem après a mirar-nos, a estimar-nos, a respectar-nos de veritat. El moment culminant en què ja no queden màscares

per arrencar, ni disfresses per posar-nos. Quan nues i adultes ens descobrim i la descobrim. Cadascun dels llocs en què s'ha edificat la ciutat ha deixat una petjada en nosaltres i per això la seva història és la nostra història. El viatge que Marina realitza pels carrers de la ciutat és un recorregut vers ella mateixa. Una interessant travessia que ens ofereix la possibilitat de reflexionar sobre el que som i descobrir el que hem estat, el nostre jo més íntim per la via de la sublimació, l'art.

El pensament no és una línia recta, ens dirà Marina, i per això ens hem de deixar portar per la intuïció, el pensament lateral, sense cercar fites.

L'art com a autèntica via cap a la consciència. Perquè d'això es tracta, d'haver conquerit certa consciència al llarg del camí i deixant-nos portar per ella i poder-nos extasiar al Correr o davant la boira a San Michele.

Don't look now, dirigida N. Roeg en un retrat d'una parella que intenta recuperar-se de la pèrdua d'una filla en una Venècia fantasmal. Marina també camina enmig de la boira, però, a diferència de D. Southerland, ella estima la ciutat i la vida i no hi ha viscut per amagar la seva tristesa sinó per compartir-la. Però també la "goia" italiana, la tendra alegria, el plaer de la contemplació i la quietud de l'esperit.

L'art és la *catharsi* de la ment inquieta que es mira a ella mateixa, buscant no la veritat, sinó la pròpia perspectiva, la que ens ofereix la vida que triem i vivim.

Marina Gasparini Lagrange
LABERINTO VENEZIANO

TÍTOL
Laberinto veneciano

AUTORA
Marina Gasparini

EDITORIAL
Candaya

COLLECCIÓ
"Abierta", 3

LLOC I ANY D'EDICIÓ
Guryoles, 2010

PÀGINES
125